

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 23 januari 1996 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting en door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hun van advies te dienen over een voorontwerp van decreet tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling en de werking van het Sociaal Impulsfonds, heeft op 15 februari 1996 het volgend advies gegeven :

1. Het voor advies aan de Raad van State voorgelegde voorontwerp komt in grote lijnen hierop neer, dat het enkele bestaande financieringswijzen van de lokale besturen (Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen, Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en Bijzondere dotatie) samenvoegt en bestendigt. De financiering wordt toegekend ten behoeve van projecten ter bestrijding van de kansarmoede, inzonderheid in zogenaamde achtergestelde buurten en wijken, onder de vorm van trekkingsrechten : de lokale besturen ontvangen slechts middelen, 1) in functie van de weging van bepaalde factoren die de graad van behoefte meten voor iedere gemeente en, 2) in functie van de daadwerkelijk uitgevoerde projecten. De projecten moeten kaderen in een planning die wordt opgesteld in samenspraak tussen gemeente en O.C.M.W. en die worden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Aan de Vlaamse gemeenschapscommissie en voor bijzondere uitgaven wordt een gewaarborgd aandeel toegekend.

Het decreet regelt de wijze van verdeling van de trekkingsrechten tussen de gemeenten, de totstandkoming van de planning, de voorwaarden waaraan de projecten moeten voldoen om in aanmerking te kunnen komen, de wijze van uitbetaling van de trekkingsrechten en de afwikkeling van de bestaande financieringssystemen, ter overgang naar het nieuwe financieringssysteem.

2.1. De Vlaamse regering heeft op 20-21 december 1995 het voorontwerp principieel goedgekeurd en de bevoegde ministers ermede gelast het advies in te winnen van de

.../...

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en van de Raad van State. De SERV heeft op 17 januari 1996 zijn advies verleend. Er blijkt niet dat het ontwerp nadien nog aan de Vlaamse regering werd voorgelegd. Het is de Raad van State ook niet bekend of het ontwerp, vooraleer het hem voor advies werd voorgelegd, nog werd aangepast teneinde aan de in het advies van de SERV geuite opmerkingen tegemoet te komen (1). Die opmerkingen betreffen onder meer :

- de onmogelijkheid zich ten gronde uit te spreken, noch over de gehanteerde criteria ter afbakening van gemeenten met achterstelling, noch over de weging van de criteria, essentiële factor in de beoordeling van de opportuniteit van de opname van die criteria; in verband hiermee wordt voorgesteld de reële behoeften aan sociale huurappartementen op te nemen als maatstaf veeleer dan het effectief aanwezige volume, alsook de globale huuropbrengst van sociale huurappartementen als maatstaf voor achterstelling;
- het ter overweging nemen van de veralgemening van bepaalde verplichtingen zoals van toepassing op de gemeenten die meer ontvangen dan het gewaarborgd trekingsrecht;
- de afwezigheid in de vooropgezette regeling van inhoudelijke voorwaarden t.a.v. het actieplan, als onderdeel van het lokale beleidsplan;

(1) Behalve in zoverre in artikel 5 een materiële vergissing werd rechtgezet.

- het betrekken van de evolutie van de achterstellingsmaatstaven bij de afbakening van de gemeenten met achterstelling;
- de vaststelling, bij artikel 8 van het voorontwerp, dat het gewaarborgd trekkingsrecht tussen 1996 en 1998 constant blijft op het nominale bedrag van 1996, zonder dat de grondslag van deze beschikking wordt uitgeklaard, terwijl hier nochtans wordt geraakt aan de financiering van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in een zeer aanzienlijk aantal gemeenten.

2.2. Uit wat voorafgaat volgt dat de Vlaamse regering zich niet heeft kunnen beraden over het eventuele gevolg dat aan het advies van de SERV moet worden gegeven bij de uiteindelijke uitwerking van het ontwerp. In het bijzonder heeft de Vlaamse regering niet kunnen beoordelen of dat advies tot een aanpassing van de principieel goedgekeurde tekst van het voorontwerp noopte.

2.3. Volgens een vaste rechtspraak van de afdeling wetgeving van de Raad van State kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd, nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding ervan hebben doorgemaakt - nadat met andere woorden omtrent de ontwerp-teksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van

.../...

de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enz. ..., eventueel hun teksten aan te passen en de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerp-teksten heeft uitgesproken.

2.4. De machtiging die, luidens de notulen van de vergaderingen van de Vlaamse regering van 20-21 januari 1996, aan de Vlaamse ministers bevoegd voor het stedelijk beleid en voor de bijstand aan personen werd gegeven om omtrent het voorontwerp van decreet de adviezen van de SERV en van de Raad van State in te winnen, kan de Vlaamse regering niet ontslaan van de verplichting om over het voorontwerp opnieuw collegiaal te beraadslagen. Van die verplichting kan enkel worden afgeweken in geval de Vlaamse regering bij besluit een bevoegdheid delegeert aan een van haar leden. Algemeen wordt aanvaard dat een zodanige delegatie van bevoegdheid slechts betrekking kan hebben op regelingen van ondergeschikt belang of op individuele beslissingen en derhalve niet op de voorbereiding van ontwerpen van decreten of besluiten.

Van het beginsel van de collegiale beraadslaging zou thans kunnen worden afgeweken bij bijzonder decreet aangenomen met tweederde van de uitgebrachte stemmen (zie de artikelen 49 juncto artikel 35, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zoals zij in hun nieuwe lezing in werking zijn getreden na de jongste algehele vernieuwing van de Kamer van Volksvertegenwoordigers).

.../...

2.5. De conclusie uit wat voorafgaat moet hoe dan ook zijn dat het ontwerp niet in zoverre gereed is dat de afdeling wetgeving er kennis van kan nemen en dat de adviesaanvraag derhalve niet ontvankelijk is.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

J. DE BRABANDERE.